

დანიელის წიგნი — ორმოცდამეოთხე ნომერი

დაკარგული საფუძვლების გამოაშკარავება: უილიამ მილერის წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტებები და ადვენტიზმის უკანასკნელი დღეები

Jeff Pippenger

2024-01-08

ადვენტიზმის ოთხი თაობის განმავლობაში უილიამ მილერის საფუძვლოვანი ჭეშმარიტებები დაიფარა. ამ საფუძვლოვანი ჭეშმარიტებების აღდგენა წარმოდგენილია მის მეორე სიზმარში და ბიბლიასა და წინასწარმეტყველების სულში არაერთგზის არის განსაზღვრული, როგორც საქმე, რომელიც ღმერთის უკანასკნელი დღეების ხალხმა უნდა აღასრულოს. მილერის სიზმარი მიუთითებს, რომ როდესაც ჭუჭყის საწმენდელი კაცი ძვირფას ქვებს აღადგენს, ისინი მზეზე ათგზის მეტად იბრწყინებენ.

მილერის ჩარჩო დაფუძნებული იყო წარმართობისა და შემდეგ პაპობის, როგორც ორი გამაპარტახებელი ძალის, ამოცნობაზე; ხოლო მოციქულ პავლეს მოწმობამ თესალონიკელთა მიმართ ეპისტოლის მეორე თავში მილერს მისი ჩარჩოსთვის საყრდენი მისცა. იქ პავლე მიუთითებს, რომ წარმართული რომი აკავებდა პაპობას ძალაუფლებაში აღზევებისაგან, ვიდრე წარმართული რომი არ განიდევნებოდა. მეორე თესალონიკელთა ეპისტოლეში პავლემ აგრეთვე უზრუნველყო Future for America-ს ჩარჩოს საყრდენი, როდესაც აღნიშნა, რომ ამ თავში მოხსენიებული „ცოდვის კაცი“ იმავე სახითაც არის წარმოდგენილი, როგორც მეფე, რომელიც თავს აღამაღლებს, დანიელის მეთერთმეტე თავში, ოცდამეექვსე მუხლში.

აუცილებელია დავინახოთ, რომ ცოდნის ზრდა, როგორც პირველი, ისე მესამე ანგელოზის მოძრაობაში, უშუალოდ იყო დაკავშირებული პავლეს მოწმობასთან თესალონიკელთა მიმართ მეორე წერილის მეორე თავში. დასასრულის ჟამს, 1798 წელს, და აგრეთვე 1989 წელს, დანიელის წიგნი გაიხსნა, რითაც დასაბამი მიეცა გამოცდის სამსაფეხურიან პროცესს. ეს გამოცდის პროცესი მუდამ წარმოშობს თავყვანისმცემელთა ორ კლასს იმ ისტორიაში, სადაც დანიელის წიგნი გაიხსნება. აუცილებელია, პავლეს წერილები დავინახოთ ცოდნის ზრდასთან კავშირში დასასრულის ჟამს, რადგან სწორედ იმავე თავში აფრთხილებს პავლე, რომ ისინი, ვინც არ მიიღებენ „ჭეშმარიტების სიყვარულს“, მიიღებენ ღმერთისგან ძლიერ ცთომილებას. ეს ძლიერი ცთომილება არის ის, რაც დანიელის მეთორმეტე თავში მოდის ბოროტებზე, რომლებიც უარყოფენ ცოდნის ზრდას. ორივე ისტორიაში ძლიერი ცთომილება ყველაზე უშუალოდ ადვენტიზმს მიემართება.

„ვინც ზედაპირს მიღმა ხედავს, ვინც ყველა ადამიანის გულს კითხულობს, ასე ამბობს მათ შესახებ, რომელთაც დიდი ნათელი ჰქონდათ: „ისინი თავიანთი ზნეობრივი და სულიერი მდგომარეობის გამო არც შეჭირვებულნი არიან და არც შეძრწუნებულნი.“ დიახ, მათ თავიანთი საკუთარი გზები აირჩიეს, და მათ სულს სიამოვნება აქვს თავიანთი სისამაგლეებში. მეც ავირჩევ მათ ცთომილებებს და მათ

შიშებს მოვუვლენ; რადგან როცა მოვუხმე, არავინ მიპასუხა; როცა ვლაპარაკობდი, არ ისმინეს; არამედ ბოროტებას სჩადიოდნენ ჩემს თვალწინ და აირჩიეს ის, რაც მე არ მსიამოვნებდა.“ „ღმერთი მოუვლენს მათ ძლიერ ცთომილებას, რათა სიცრუეს ირწმუნონ,“ რადგან „არ მიიღეს ჭეშმარიტების სიყვარული, რათა ხსნილიყვნენ,“ „არამედ სიამოვნება ჰქონდათ უსამართლობაში.“ ესაია 66:3, 4; 2 თესალონიკელთა 2:11, 10, 12.

„ზეციურმა მოძღვარმა იკითხა: „რა უფრო ძლიერი ცდუნება შეიძლება აცთუნებდეს გონებას, ვიდრე ის მოჩვენება, რომ თქვენ სწორ საძირკველზე აშენებთ და რომ ღმერთი იღებს თქვენს საქმეებს, მაშინ როდესაც სინამდვილეში მრავალ საქმეს ამქვეყნიური პოლიტიკის მიხედვით აკეთებთ და იეჰოვას წინაშე სცოდავთ? ოჰ, ეს დიდი მოტყუებაა, მომხიბლავი ცდუნება, რომელიც იპყრობს გონებას, როდესაც ადამიანები, რომელთაც ოდესღაც ჭეშმარიტება შეიცნეს, ღვთისმოსაობის ფორმას მის სულად და ძალად მიიჩნევენ; როდესაც ჰგონიათ, რომ მდიდარნი არიან, გამდიდრებულნი ქონებით და არაფერი სჭირდებათ, მაშინ როცა სინამდვილეში ყველაფერს მოკლებულნი არიან.“

„ღმერთი არ შეცვლილა თავისი ერთგული მსახურების მიმართ, რომლებიც თავიანთ სამოსელს უბიწოდ ინახავენ. მაგრამ მრავალნი დაღადებენ: „მშვიდობა და უსაფრთხოება“, მაშინ როცა უეცარი დაღუპვა მათზე მოდის. თუ არ იქნება საფუძვლიანი მონანიება, თუ ადამიანები გულს არ დაიმდაბლებენ აღსარებით და არ მიიღებენ ჭეშმარიტებას ისეთს, როგორიც იგი არის იესოში, ისინი ვერასოდეს შევლენ ცაში. როდესაც განწყობა მოხდება ჩვენს რიგებში, ჩვენ აღარ ვიქნებით უზრუნველად დამშვიდებულნი და აღარ ვიამაყებთ, ვითომ მდიდარნი ვართ, გამდიდრებულნი ვართ ქონებით და არაფერი გვაკლია.

„ვის შეუძლია ჭეშმარიტად თქვას: ‘ჩვენი ოქრო ცეცხლშია გამოცდილი; ჩვენი სამოსელი წუთისოფლისაგან შეუბღალავია?’“ ვიხილე, რომ ჩვენი მოძღვარი მიუთითებდა ეგრეთ წოდებული სიმართლის სამოსელზე. მისი შემოძარცვით მან გამოამჟღავნა მის ქვეშ დაფარული უწმინდურება. შემდეგ მან მითხრა: „ნუთუ ვერ ხედავ, როგორ ამპარტავნულად დაუფარავთ თავიანთი უწმინდურება და ხასიათის ხრწნილება? ‘როგორ იქცა მეძავად ერთგული ქალაქი!’ მამის ჩემი სახლი სავაჭრო სახლად არის ქცეული, ადგილად, საიდანაც ღვთიური თანდასწრება და დიდება განშორებულა! ამის გამოა უძლოურება, და ძალა აღარ არის.“ Testimonies, volume 8, 249, 250.

ადვენტიზმი იყო „ერთგული ქალაქი“, როდესაც მან 1844 წელს შუალამის დაღადი იქადაგა. 1863 წლისთვის მან დაიწყო იმ „საფუძვლების“ უარყოფის პროცესი, რომლებიც უილიამ მილერის მსახურების მეშვეობით იყო დამყარებული. როდესაც მათ დაიწყეს საფუძვლემდები ჭეშმარიტებების გვერდზე გადადება და ამგვარად მათი ყალბი ძვირფასეულობითა და მონეტებით დაფარვა, ისინი ახალ საფუძველს აშენებდნენ. ისინი, ვინც დაიწყო, განახორციელა და კვლავაც აგრძელებს ამ საქმეს, წინასწარმეტყველების სულის წერილებში წარმოდგენილნი არიან როგორც „ისინი, რომელთაც დიდი ნათელი ჰქონდათ“.

„დიდი ნათელი“, რომელიც მათ ოდესღაც ჰქონდათ, მილერის სიზმარში წარმოდგენილი იყო როგორც სკივრში მოთავსებული ძვირფასეულობა, რომელიც მილერმა თავისი ოთახის შუაგულში მდგარ მაგიდაზე დადო და რომელიც „მზეზე“ უფრო კაშკაშად ბრწყინავდა. ახლახან მოხსენიებულ მონაკვეთში და უაიტი ასახელებს „მათ, ვისაც დიდი ნათელი ჰქონდათ“, მაგრამ ვინც „თავიანთი გზები აირჩიეს“.

მათ 1863 წელს ახალი გზა აირჩიეს. იგი ამბობს, რომ ეს არის „მომხიბლავი ცდუნება, რომელიც იპყრობს გონებას, როდესაც ადამიანები, რომელთაც ერთ დროს ჭეშმარიტება შეიცნეს, ღვთისმოსაობის გარეგან სახეს მის სულად და ძალად მიიჩნევენ; როდესაც ჰგონიათ, რომ მდიდარნი არიან, ქონებით გამდიდრებულნი და არაფერი სჭირდებათ, მაშინ როდესაც სინამდვილეში ყოველივესი სჭირდებათ.“

იგი ამოიცნობს ლაოდისკიური მდგომარეობას, რომელიც მან და მისმა ქმარმა განსაზღვრეს, რომ 1856 წელს დადგა. შემდეგ ისინი შვიდი წლის განმავლობაში გამოიცადნენ, მაგრამ 1863 წელს გამოცდაში ჩავარდნენ და დაიწყეს იმ ცრუ სამირკვლის აღმართვა, რომელსაც მოაქვს ძლიერ საცდური თესალონიკელთა მიმართ პავლეს გამაფრთხილებელი უწყებიდან. თესალონიკელთა მიმართ პავლეს გაფრთხილება საყრდენია როგორც ადვენტიზმის დასაწყისის, ისე დასასრულის მოძრაობისთვის და სრულ თანხვედრაშია მილერის სიზმართან, რომელიც ადვენტიზმის როგორც დასაწყისს, ისე დასასრულს ეხება. მისი სიზმარი ცხადყოფს, რომ როდესაც თავდაპირველი ჭეშმარიტების ძვირფასი ქვების აღდგენის საქმე აღსრულდება, ეს ჭეშმარიტებები ათჯერ უფრო კაშკაშად იბრწყინებენ, ვიდრე მაშინ, როდესაც პირველად გაბრწყინდნენ შუალამის ძახილის დროს ადვენტიზმის დასაწყისში. როგორ ხდება, რომ მილერის გაგება ახლა უფრო მეტად ბრწყინავს, ვიდრე მაშინ, როდესაც მან პირველად შეიცნო ჭეშმარიტება?

ჰაბაკუკის მეორე თავის ორ წმიდა სქემაზე რამდენიმე ჭეშმარიტებაა წარმოდგენილი. ეს ჭეშმარიტებები მილერის სიზმარში წარმოდგენილი იყო როგორც ძვირფასეულობა, რომელიც უკანასკნელ დღეებში, შუალამის დაღადის წინ უშუალოდ, საბოლოოდ აღდგებოდა. ის ყალბი ძვირფასეულობა, რომელიც მილერის სიზმარში ფანჯრიდან გააქვთ, წარმოადგენს როგორც იმ ცრუ მოძღვრებებს, რომლებიც ადვენტიზმში იქნა შემოტანილი ცრუ საფუძვლის შესაქმნელად და აგრეთვე ჭეშმარიტი საფუძვლის დასაფარავად; მაგრამ ისინი ასევე წარმოადგენენ მათაც, ვინც უარს ამბობს ხელი გაუშვას იმ ცრუ მოძღვრებებს, რომლებიც ცრუ საფუძველს შეადგენს. „მუდმივი“ იყო უილიამ მილერის ჭეშმარიტების წყობის საყრდენი, რომელმაც თავდაპირველი საფუძველი დააფუძნა, ხოლო უკანასკნელ დღეებში „მუდმივი“ სიმბოლოურად აღნიშნავს არა მხოლოდ წარმართობას, როგორც მილერმა სწორად განსაზღვრა, არამედ იგი იმ ამბოხების სიმბოლოცაა, რომელმაც ცრუ საფუძველი წარმოშვა.

ბიბლია, წინასწარმეტყველების სული და ისტორია ერთხმად მოწმობენ, რომ 1798 წლიდან 1844 წლამდე ჟღერებული სამსჯავროს ჟამის ძახილი იყო უილიამ მილერის მიერ აღმოჩენილი და გაცხადებული უწყების გამოცხადება. ამიტომაც ამ მოძრაობას მილერიტა მოძრაობა ეწოდება. ლოგიკურად, ამ მოძრაობის უარყოფა ნიშნავს 1798 წელს წარმოშობილი იმ ნათლის უარყოფას, რომელიც დანიელმა ცოდნის

გამრავლებად განსაზღვრა.

ესაია საუბრობს ეფრემის მთვრალეობზე და ამ მთვრალეს განსაზღვრავს, როგორც დამცინავ კაცებს, რომლებიც იერუსალიმის ხალხზე მმართველობენ. ესაია მიუთითებს, რომ ისინი პირდაპირი ღვინით კი არა, სულიერი ღვინით არიან დამთვრალნი. ბიბლიაში სულიერი ღვინო, კონტექსტის მიხედვით, ან ჭეშმარიტი მოძღვრებაა, ან ცრუ მოძღვრება. ეფრემის მთვრალეები ცრუ მოძღვრებით არიან დამთვრალნი, რაც ბაბილონის ღვინოა, როგორც ეს გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში ტვიროსის მეძავითაა წარმოდგენილი და როგორც ბელშაცარით მისი ქეიფობის უკანასკნელ ღამეს.

ესაიამ აღწერა იმ სულიერი სიმთვრალის შედეგები, რომელიც მოიცავს იერუსალიმის ხალხზე მმართველ დამცინავ კაცებს.

შეყოვნდით და განცვიფრდით; იყვირეთ და ღაღადებდით: დამთვრალნი არიან, მაგრამ არა ღვინით; ბარბაცებენ, მაგრამ არა თრობის სასმელით. რადგან უფალმა დაგასხათ თქვენზე ღრმა ძილის სული და დაგიხშოთ თვალები; წინასწარმეტყველნი და თქვენი მთავარნი, მხილველნი, დაფარა მან. და ყოველი ხილვა თქვენთვის შეიქნა როგორც დალუქული წიგნის სიტყვები, რომელსაც აწვდიან სწავლულს და ეუბნებიან: „წაიკითხე ეს, გთხოვ“; ხოლო იგი ამბობს: „არ შემიძლია, რადგან დალუქულია.“ და წიგნი მიეწოდება უსწავლელს და ეუბნებიან: „წაიკითხე ეს, გთხოვ“; ხოლო იგი ამბობს: „უსწავლელი ვარ.“ ამიტომ თქვა უფალმა: „რადგან ეს ხალხი თავისი პირით მომეახლება და თავისი ბაგეებით პატივს მცემს, მაგრამ თავისი გული შორს განარიდა ჩემგან, და მათი შიში ჩემს მიმართ ადამიანთა მცნებით არის ნასწავლი, ამიტომ, აჰა, კვლავ მოვიმოქმედებ საოცარ საქმეს ამ ხალხში, საოცარ საქმესა და საკვირველებას; რადგან დაიღუპება მათი ბრძენთა სიბრძნე და დაიფარება მათი გონიერთა გონება. ვაი მათ, რომელნიც ღრმად მალავენ თავიანთ ზრახვას უფლისაგან, და მათი საქმენი ბნელშია, და ამბობენ: ‘ვინ გვხედავს ჩვენ? და ვინ გვიცნობს ჩვენ?’ ნუთუ თქვენი ყოველივეს უკუღმა გადაქცევა მეთუნის თიხად შეირაცხება? განა ქმნილება ეტყვის თავის შემოქმედს: ‘მას არ შევუქმნივარ?’ ან ნაქმარი ეტყვის თავის შემქმნელს: ‘მას გონება არ ჰქონდა?’“ ესაია 29:9–16.

და უაიტი ამ მუხლებს ციტირებს და შემდეგ ამატებს:

„ამის ყოველი სიტყვა აღსრულდება. არიან ისეთნიც, რომელნიც ღმერთის წინაშე თავიანთ გულებს არ დაიმდაბლებენ და მართალ გზაზე არ ივლიან. ისინი მალავენ თავიანთ ნამდვილ ზრახვებს და დაცემულ ანგელოზთან ინარჩუნებენ თანაზიარებას, რომელსაც უყვარს სიცრუე და თვითონვე ქმნის სიცრუეს. მტერი თავის სულს ადებს იმ ადამიანებს, რომელთა გამოყენებაც შეუძლია, რათა მოატყუოს ისინი, ვინც ნაწილობრივ ბნელში არიან. ზოგიერთნი იჟდინთებიან გაბატონებული სიბნელით და ჭეშმარიტებას განზე სწევენ ცდომილებისათვის. დადგა წინასწარმეტყველებით ნაჩვენები დღე. იესო ქრისტე არ არის შემეცნებული. იესო ქრისტე მათთვის ზღაპარია. დედამიწის ისტორიის ამ ეტაპზე მრავალი მთვრალი კაცებივით იქცევა. „შეჩერდით და გაოცდით; იყვირეთ და იღაღადეთ;

ისინი მთვრალნი არიან, მაგრამ არა ღვინით; ბარბაცებენ, მაგრამ არა თრობიანი სასმელით. რადგან უფალმა გადმოგდვარათ თქვენზე ღრმა ძილის სული და დაგიხშოთ თვალები. წინასწარმეტყველნი და თქვენი მთავარნი, მხილველნი, დაფარა მან.“ სულიერი სიმთვრალე აწევს მრავალს, რომელთაც ჰგონიათ, რომ ისინი არიან ხალხი, რომელიც ამაღლებული იქნება. მათი სარწმუნოებრივი რწმენა სწორედ ისეთია, როგორც ეს მუხლი წარმოაჩენს. მისი ზემოქმედების ქვეშ მათ არ შეუძლიათ სწორად სიარული. თავიანთ მოქმედებათა გზაზე მრუდე ბილიკებს ქმნიან. ერთი და შემდეგ მეორე აქეთ-იქით ირხევა. უფალი მათ დიდი სიბრალულით შეჰყურებს. მათ ჭეშმარიტების გზა არ შეუცნიათ. ისინი მეცნიერულად მოაზროვნე მზაკვრები არიან, და ისინი, ვისაც შეეძლო და ეკადრებოდა დახმარება, სულიერი მხედველობის სიცხადის გამო, თვითონვე არიან მოტყუებულნი და ბოროტ საქმეს ამაგრებენ.“

„ამ უკანასკნელი დღეების მოვლენანი მალე მკაფიოდ გამოიკვეთება. როდესაც ეს სპირიტუალისტური ცდუნებანი გამოაშკარავდება და დადგინდება, რაც სინამდვილეში არიან,—ბოროტი სულების საიდუმლო მოქმედებანი,—მათში მონაწილენი შეიქმნებიან როგორც გონებადაკარგულნი.“

„ამიტომ ამბობს უფალი: რაკი ეს ხალხი მე პირით მიახლოვდება და ბაგეებით მცემს პატივს, ხოლო გული ჩემგან შორს გაუცხოვრებით, და მათი შიში ჩემს მიმართ კაცთა მცნებით არის ნასწავლი, ამიტომ, აჰა, კვლავ მოვახდენ საოცარ საქმეს ამ ხალხში, საოცარ საქმეს და საკვირველებას; რადგან დაიღუპება მათი ბრძენთა სიბრძნე და დაიფარება მათი გონიერთა გონიერება. ვაი მათ, რომელნიც ღრმად ცდილობენ უფლისგან თავიანთი ზრახვის დაფარვას, და მათი საქმეები სიბნელეშია, და ამბობენ: ვინ გვხედავს ჩვენ? და ვინ გვიცნობს ჩვენ? ნუთუ თქვენი ყველაფრის თავდაყირა დაყენება მეთუნის თიხად უნდა ჩაითვალოს? განა ქმნილება ეტყვის თავის შემოქმედს: მან მე არ შემქმნაო? ან განა ჩამოყალიბებული ეტყვის თავის ჩამომყალიბებელს: მას გონიერება არ ჰქონდაო?“

„მეძლევა წარმოდგენა, რომ ჩვენს გამოცდილებაში ჩვენ სწორედ ასეთ მდგომარეობას შევხვედრივართ და ვხვდებით კიდევ. ადამიანებმა, რომელთაც დიდი ნათელი და საოცარი უპირატესობები ჰქონდათ, იხელმძღვანელეს იმ წინამძღოლთა სიტყვით, რომელთაც თავი ბრძენებად მიაჩნიათ, რომლებიც უფლისაგან დიდად იყვნენ წყალობილნი და კურთხეულნი, მაგრამ რომლებმაც თავი ღვთის ხელთაგან გამოართვეს და მტრის რიგებში დააყენეს. ქვეყნიერება მოიცვება მოჩვენებითი სიცრუეებით. ერთი ადამიანური გონება, რომელიც ამ სიცრუეებს მიიღებს, იმოქმედებს სხვა ადამიანურ გონებებზე, რომლებიც ღვთის ჭეშმარიტების ძვირფას მტკიცებულებას სიცრუედ აქცევდნენ. ეს ადამიანები დაცემული ანგელოზების მიერ იქნებიან მოტყუებულნი, მაშინ როცა ერთგულ მცველებად უნდა მდგარიყვნენ, სულებზე მეთვალყურეობით, როგორც იმათ, ვისაც ანგარიში უნდა ჩააბაროს. მათ დაყარეს თავიანთი ბრძოლის იარაღი და აცთუნებელ სულებს დაუგდეს ყური. ისინი ძალას უკარგავენ ღვთის რჩევას და განზე სწევენ მის გაფრთხილებებსა და მხილებებს, და აშკარად სატანის მხარეზე დგანან, აცთუნებელ სულებსა და ეშმაკთა მოძღვრებებს რომ უსმენენ.“

„სულიერი თრობა ახლა დაეუფლა ადამიანებს, რომელთაც არ მართებდათ, რომ მძლავრი სასმლის ზემოქმედების ქვეშ მყოფი კაცებივით ბარბაცებდნენ. დანაშაულები და უწყობიანო, თაღლითობა, მზაკვრობა და უსამართლო საქციელი ავსებს ქვეყნიერებას, ზეციური სასახლეების შიგნით მემამოხე წინამძღოლის სწავლების შესაბამისად.

„ისტორია უნდა განმეორდეს. მე შემემლო დამეკონკრეტებინა, რა იქნება უახლოეს მომავალში, მაგრამ დრო ჯერ არ დამდგარა. მკვდართა სახეები გამოჩნდებიან სატანის მზაკვრული ხერხით, და მრავალი შეუერთდება მას, ვისაც უყვარს და სჩადის სიცრუე. მე ვაფრთხილებ ჩვენს ხალხს, რომ სწორედ ჩვენს შორის ზოგნი განუდგებიან რწმენას, მიექცევიან მაცდურ სულებსა და ეშმაკთა მოძღვრებებს, და მათი მეშვეობით ჭეშმარიტება დაიგმო.“ Battle Creek Letters, 123–125.

ყველა წინასწარმეტყველი, ესაიასა და დის უაითის ჩათვლით, უკანასკნელ დღეებს მიუთითებენ. ამ დღეებში ადვენტიზმის ლიდერები „ნამდვილად სატანის მხარეზე არიან, ყურს უგდებენ მაცდურ სულებსა და ეშმაკთა მოძღვრებებს.“ და უაითი წინასწარმეტყველურ განცხადებას აკეთებს, როდესაც ამბობს: „როდესაც ეს სპირიტუალისტური ცდუნებანი გამოჰყვანდება იმად, რაც სინამდვილეში არის,—ბოროტი სულების საიდუმლო მოქმედებად,—მაშინ ისინი, ვინც მათში მონაწილეობდნენ, დაემსგავსებიან ადამიანებს, რომელთაც გონება დაუკარგავთ.“ ადვენტიზმის ხელმძღვანელობა დაემსგავსება ადამიანებს, რომელთაც გონება დაუკარგავთ, უკანასკნელი დღეების ისტორიის იმ ეტაპზე, როდესაც მათი სიმთვრალე გამოჰყვანდება როგორც „ბოროტი სულების საიდუმლო მოქმედება.“

უკანასკნელ დღეებში იერუსალიმში ერზე რომ მბრძანებლობენ დამცინავი კაცების საქმის ახსნა-გამოვლენა ხდება. ეს ახსნა-გამოვლენა ილუსტრირებული იყო მილერის სიზმარში, როდესაც მილერმა ილოცა და შემდეგ კარი გაიღო. ეს ხდება უშუალოდ მანამდე, სანამ იგი ერთი წამით თვალს დახუჭავდა, რითაც აღინიშნება ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის პროცესის თვით უკანასკნელი დასასრული. კარის გაღება მიუთითებს განგებულებათა ცვლილებაზე, და იმ მომენტში მესამე ანგელოზის ლაოდიკიური მოძრაობა გადადის მესამე ანგელოზის ფილადელფიურ მოძრაობაში.

ესაიას ამ მონაკვეთში მოცემულია ეფრემის ლოთთა ბოროტი საქმის შეჯამება, რომლებიც იყვნენ ადამიანები, რომელთაც „უნდა მდგარიყვნენ, როგორც ერთგული მცველნი“. ეს შეჯამება ასეა გამოთქმული: „ნამდვილად, თქვენი ყველაფრის უკუღმა გადატრიალება მეთუნის თიხად შეირაცხება; რადგან განა ქმნილება ეტყვის თავის შემოქმედს: მან მე არ შემქმნაო? ან განა ჩამოსხმული საგანი ეტყვის თავის ჩამომსხმელს: მას გონიერება არ ჰქონდაო?“

მილერის მიერ „ყოველდღიურის“ გაიგივება, როგორც წარმართობის რელიგიასთან ან წარმართულ რომთან, საბოლოოდ სატანის სიმბოლოა, ვინაიდან სატანაც და წარმართული რომიც ორივენი გველემპაპით არიან წარმოდგენილნი.

„ამგვარად, მაშინ როდესაც გველი, პირველ რიგში, სატანას წარმოადგენს, იგი, მეორეული მნიშვნელობით, წარმართული რომის სიმბოლოც არის.“ დიდი ბრძოლა,

უკანასკნელ დღეებში იერუსალიმის მმართველ კაცებზე საუბრისას, და უაიტი აცხადებს: „ზოგნი ივსებიან იმ სიბნელით, რომელიც სუფევს, და ჭეშმარიტებას ცდომილებისთვის განზე სწევნ. დადგა წინასწარმეტყველებით მითითებული დღე. იესო ქრისტე არ არის გაგებული. იესო ქრისტე მათთვის ზღაპარია.“ 1901 წელს გერმანიიდან ადვენტიზმის ერთ-ერთმა ხელმძღვანელმა დაიწყო დანიელის წიგნში „მუდმივის“ შესახებ განდგომილი პროტესტანტიზმის მცდარი შეხედულების შემოტანა. ეს შეხედულება ამტკიცებს, რომ „მუდმივი“ წარმოადგენს ქრისტეს საწმიდრის მსახურებას, ან ამ აზრის რომელიმე სახეცვლილებას. ვამბობ — რომელიმე სახეცვლილებას, რადგან 1901 წლის შემდეგ წარმართულ ისტორიაში ამ სიცრუეზე სხვადასხვა აქცენტი კეთდებოდა, თუმცა ეს მცდარი შეხედულებები ყოველთვის ავლენენ დასკვნას, რომ „მუდმივი“ ქრისტეს საქმის რომელიმე სახეს წარმოადგენს.

უკანასკნელი დღეების ადვენტიზმში „მუდმივის“ შესახებ მოძღვრება, რომელიც მიიღერმა სატანურ სიმბოლოდ განსაზღვრა, ქრისტეს სიმბოლოა. როდესაც ეს შეხედულება 1901 წელს იქნა შემოტანილი, ძალიან ცოტამ მიიღო აზრი, რომ „მუდმივი“ ქრისტეს სიმბოლო იყო და არა სატანისა; მაგრამ 1930-იანი წლებისთვის „მუდმივის“ მოძღვრების ის ძვირფასი საგანძური, რომელიც მიიღერმა 2 თესალონიკელთა მეორე თავში აღმოჩენილი ჭეშმარიტების ძარღვიდან ამოთხარა, უარყოფილ იქნა, როგორც ლევიანთა ოცდამეექვსე თავის „შვიდი ჟამი“ იყო უარყოფილი 1863 წელს. 1863 წლიდან 1930-იან წლებამდე ისტორიის რომელიღაც მონაკვეთში ადვენტიზმმა წინამძღოლები შეიცვალა, ამას კი ვერც კი მიხვდა.

„მძანო, ვხედავ თქვენს საფრთხეს, და კვლავ გეკითხებით: თქვენ, ვინც სცდებით, რაიმე ძალისხმევას თუ იჩენთ უსწორობის გამოსასწორებლად? სულები შეიძლება დაბრკოლებით მიდიოდნენ, სიბნელეში დადიოდნენ, რადგან თქვენ არ გაგისწორებიათ თქვენი ფეხებისთვის ბილიკები. თუ თქვენ ნდობით მინიჭებულ მდგომარეობებში ხართ, მით უფრო გულმხურვალედ მოგიწოდებთ თქვენ, თქვენი საკუთარი სულების გულისათვის და იმათ გულისათვის, ვინც თქვენზე, როგორც წინამძღოლებზე, არის დამყარებული: მოინანიეთ ღმერთის წინაშე ყოველი დაშვებული შეცდომის გამო და აღიარეთ თქვენი შეცდომა.

„თუ გულის სიჯიუტეს მიეცემით და სიამაყისა და თვითსიმაართლის გამო თქვენს შეცდომებს არ აღიარებთ, სატანის ცდუნებებს დაექვემდებარებით. თუ, როდესაც უფალი თქვენს შეცდომებს გიცხადებთ, არ მოინანიებთ და აღსარებას არ იტყვით, მისი განგებულება კვლავ და კვლავ იმავე გზაზე გადაგიყვანთ. დაგტოვებენ, რომ მსგავსი ხასიათის შეცდომები დაუშვათ; კვლავ განაგრძობთ სიბრძნის ნაკლებობას და ცოდვას სიმაართლედ გამოაცხადებთ, ხოლო სიმაართლეს — ცოდვად. იმ მრავალრიცხოვანმა საცდურებმა, რომლებიც ამ უკანასკნელ დღეებში იბატონებენ, გარს შემოგარტყამენ, და წინამძღოლს შეიცვლით ისე, რომ ვერც კი გაიგებთ, ეს რომ მოახდინეთ.“ Review and Herald, December 16, 1890.

იერუსალიმის ხალხზე მმართველი დამცინავი კაცები, რომლებიც არიან „ნდობით მინიჭებულ თანამდებობებზე“, „ცოდვას სიმაართლეს უწოდებენ და სიმაართლეს —

ცოდვას“, და „უეჭველად, თქვენი ყველაფრის უკუღმა დაყენება მეთუნის თიხად შეირაცხება; განა ქმნილება თავის შემოქმედზე იტყვის: მან მე არ შემქმნაო? ან განა ჩამოსხმული თავის ჩამომსხმელზე იტყვის: მას გონიერება არ ჰქონიაო?“ ადვენტიზმის ოთხი თაობის განმავლობაში მიმდინარე პროგრესულ ამბოხებაში, ისინი, ვინც ნდობით მინიჭებულ თანამდებობებზე არიან, იცვლიან ბელადებს და ეს არ იციან. ეს არ იციან, რადგან თანმიმდევრულად და უწყვეტად უარყოფდნენ თავიანთი შეცდომების მამხილებელ მტკიცებულებებს. ამ პროგრესულ ამბოხებაში „მათი ბრძენთა სიბრძნე დაიღუპება, და მათი გონიერთა გონება დაიმალება.“

ისინი ყველაფერს თავდაყირა დააყენებენ და ცოდვას სიმართლეს უწოდებენ, ხოლო სიმართლეს — ცოდვას. ამ ამბოხების სიმბოლოა „ყოველდღიურის“ მოძღვრება, რომელიც მილერისთვის სატანური სიმბოლო იყო და რომელსაც ადვენტიზმი დღეს ქრისტეს სიმბოლოდ მიიჩნევს. ის, რაც ოდესღაც უილიამ მილერის წინასწარმეტყველური გამოყენებების ჩარჩოს დამამკვიდრებელი საყრდენი იყო, ახლა იქცა იერუსალიმის ხალხზე გამგებელი დამცინავი კაცების თრობის სიმბოლოდ. „ყოველდღიურთან“ დაკავშირებული სიმბოლიზმი, დანიელის წიგნში, ადვენტიზმის დასაწყისში მილერის კიდობანში ამოცნობისას მზესავით კაშკაშებდა, მაგრამ უკანასკნელ დღეებში ეს ჭეშმარიტება ათეზის უფრო მეტად ბრწყინავს, რადგან რიცხვი ათი გამოცდის სიმბოლოა, და ძველი ისრაელისთვის მეათე გამოცდა საბოლოო გამოცდა იყო.

თანამედროვე ფარისევლებმა „ქრისტეს საქმეები“ „სატანურ ძალებს“ „მიაწერეს“, ხოლო წარმართობა „ღვთის წმიდა ძალად“ გამოაცხადეს.

ფარისევლებმა შესცოდეს სულიწმიდის წინააღმდეგ. მათი მეტყველების ნიჭი გამოყენებულ იქნა ქვეყნის გამომსყიდველის შესაგინებლად, და ჩამწერმა ანგელოზმა მათი სიტყვები ზეცის წიგნებში ჩაწერა. მათ ქრისტეს საქმეში განცხადებული ღვთის წმიდა ძალა სატანურ მოქმედებებს მიაწერეს. მათ ვერ შეძლეს მისი საკვირველი საქმეებისთვის თავის არიდება, ვერც ბუნებრივ მიზეზებს მიაწერეს ისინი, ამიტომ თქვეს: „ეს ეშმაკის საქმეებია“. ურწმუნოებაში ისინი ღვთის ძეზე ისე ლაპარაკობდნენ, როგორც ადამიანზე. მათ წინაშე აღსრულებული განკურნების საქმეები — საქმეები, რომლებიც არც ერთ ადამიანს არ გაეკეთებინა და ვერც გააკეთებდა — ღვთის ძალის გამოვლინება იყო, მაგრამ მათ ქრისტე ჯოჯოხეთთან შეკავშირებულად შერაცხეს. ჯიუტნი, გულჩახშობილნი, რკინისგულოვანნი, მათ გადაწყვიტეს, დაეხუჭათ თვალები ყოველგვარ მტკიცებულებაზე, და ამგვარად ჩაიდინეს მიუტევებელი ცოდვა“. Manuscript Releases, ტომი 4, 360.

ჩვენ განვაგრძობთ ცოდნის ზრდის განხილვას, რომელიც პირველი ანგელოზის მოძრაობაში იქნა ბეჭედახსნილი, მომდევნო სტატიაში.